

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 109/2010-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. marca 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 3, čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresnej prokuratúry Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pv 221/03 a postupom Krajskej prokuratúry v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Kpt 284/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. januára 2010 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 3, čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských

práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pv 221/03 a postupom Krajskej prokuratúry v Trnave (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Kpt 284/03.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Sťažovateľ podal podnet na trestné konanie dňa 24. 02. 1999 na Okresnú prokuratúru v Trnave, vyšetrowanie viedlo Okresný úrad vyšetrowania v Trnave ponižujúcim spôsobom proti spravodlivosti tak, že neustále boli chránení páchatelia až do stavu takmer premlčania trestného činu, keď trestné stíhanie bolo začaté pár dni pred premlčaním, preto má konanie vyznačený rok až 2003...

Okresná a Krajská prokuratúra v Trnave húževnato nekonala a opakovane vec zastavovala s tým, že zločinci nespáchali trestný čin, hoci spáchali jednoznačný trestný čin neoprávneného obohatenia podvodom, poškodzovanie veriteľa a to po dobu takmer 11 rokov. Až uznesenie Generálnej prokuratúry urobil stop kriminálnej činnosti prokurátorov uznesením z dňa 15. 12. 2009 sp. zn.: XV/2 Pz 119/09-4...

6x zastavili trestné konanie policajti, 2x prokurátori OP Trnava a 2x to potvrdili prokurátori z KP Trnava. Celkovo bol brutálne porušený zákon 10x. Štát konal v prospech zločincov a keď sťažovateľ označí tento štát za zločinecký, Ústavný súd to považuje za hrubý jazyk. Ale označenie zločinecký štát je pravdivé vyjadrenie! Napokon trestná vec stále nie skončená spravodlivým rozhodnutím a potrestaním zločincov. Títo dostali dosť času na majetkové prevody, keď súdy v Trnave odmietali vydať predbežné opatrenie opakovane a prokurátori odmietali zabezpečiť nároky poškodeného zločineckým protizákonným spôsobom.

Štát - policajti, prokurátori a sudcovia konali v prospech zločincov a budúci rozsudok bude nevykonateľný... Tomuto sa nesmierne teší sudca L. , B., K., H., M., celý Ústavný súd , dokonca aj vrátnik...

Sťažovateľ žiada o ustanovenie advokáta na konanie pred Ústavným súdom z dôvodov, že bude úspešný jednoznačne, nemá prostriedky na zaplatenie advokáta, je bez príjmov od mája 2006, žije na dlh a pod tlakom nečinnosti štátu, ktorý je nečinný a čisto

skriminalizovaný. Štát sa stará iba o blaho zločincov. Sťažovateľ navrhuje ako advokáta JUDr. I. M., ako zábezpeku spravodlivosti.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol o jeho sťažnosti týmto nálezom:

„II.A. Okresná prokuratúra v Trnave a Krajská prokuratúra v Trnave hrubo porušovali, základné práva D. B. garantované čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 dohovoru, ďalej čl. 3, čl. 13 a čl. 14 dohovoru.

II.B. Okresná a Krajská prokuratúra v Trnave sú povinní zaplatiť zadosťučinenie vo výške škody s príslušenstvom, každá 500.000 Eur D. B. v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II.C. Okresný prokurátor a Krajský prokurátor v Trnave sú povinní doručiť D. B. písomne ospravedlnenie za protizákonné vyčínanie štátu a za protizákonnú ochranu zločincov...

II.D. Ústavný súd prikazuje Okresnej prokuratúre v Trnave odovzdať obžalobu na súdne konanie do konca 30. januára 2010, inak je povinná zaplatiť D. B. satisfakciu ďalších 500.000 Eur v lehote do konca februára 2010.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd konštatuje, že pri skúmaní náležitostí sťažnosti zistil, že jej obsahom sú aj výroky hrubo urážlivé a útočné, napr. *„kriminálnej činnosti prokurátorov... označenie zločinecký štát je pravdivé vyjadrenie..., prokurátori odmietali zabezpečiť nároky poškodeného zločineckým protizákonným spôsobom... Štát - policajti, prokurátori a sudcovia konali v prospech zločincov... Tomuto sa nesmierne teší sudca L. , B., K., H. , M., celý Ústavný súd , dokonca aj vrátnik... štátu, ktorý je nečinný a čisto skriminalizovaný... Štát sa stará iba o blaho zločincov... za protizákonné vyčíňanie štátu a za protizákonnú ochranu zločincov.“*

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v jeho podaní prekročil hranicu normálnej kritiky a používa neadekvátne výroky na orgány verejnej moci a ich príslušníkov, všeobecné súdy i ústavný súd, a to v rozpore s princípom zachovávanía slušnosti a úcty tak k prokuratúre, všeobecným súdom, ako aj ústavnému súdu.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu sťažovateľa poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

Ústavný súd opakovane uvádza, že súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania na ústavnom súde je primeraná slušnosť vo vyjadrovaní. V prípade hrubo neslušného alebo urážlivého obsahu takéhoto návrhu môže byť odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pokiaľ záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

Správanie sťažovateľa podľa názoru ústavného súdu treba označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takého práva. Napokon súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania podaného ústavnému súdu je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní, na čo už bol sťažovateľ niekoľkými predchádzajúcimi rozhodnutiami ústavného súdu upozornený (napr. III. ÚS 65/08, I. ÚS 106/08, I. ÚS 129/08, II. ÚS 226/08, I. ÚS 313/08, I. ÚS 337/08, I. ÚS 64/09), avšak napriek tomu vo svojom podaní tieto výroky opätovne použil.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo už bez ďalšieho právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi v nej obsiahnutými.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. marca 2010